

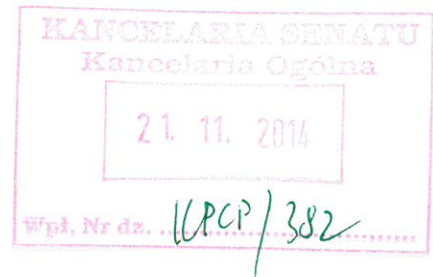

MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 19. 11. 2014 r.

Jacek Męcina
Sekretarz Stanu

DRP-VIII-0700-26-3-IS/14

Pan
Michał Seweryński

Przewodniczący
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji
Senat RP

W nawiązaniu do pisma z dnia 2 września 2014 r. znak: DRP-VIII-0700-26-2-SS/14, stanowiącego odpowiedź na pismo z dnia 5 sierpnia 2014 r. znak: BPS/KPCPP-133-P8-18/13, uprzejmie informuję, że w dniu 14 października br. odbyło się posiedzenie Zespołu do spraw aktywizacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych, powołanego w ramach Okrągłego stołu dotyczącego problemów osób niepełnosprawnych, na którym przedstawiona została problematyka objęta petycją Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej”.

W trakcie dyskusji na posiedzeniu część uczestników wspierała tą inicjatywę, jednak znaczna część proponowała inny sposób jej realizacji, tj. nie w kształcie zaproponowanym przez autorów petycji, czyli poprzez zaliczenie okresu pobierania świadczenia pielęgnacyjnego (specjalnego zasiłku opiekuńczego) z tytułu sprawowania opieki nad osobą niepełnosprawną do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych i przyznania tego prawa osobom, które zaprzestały sprawowania osobistej opieki nad osobą niepełnosprawną. Znaczna większość uczestników posiedzenia Zespołu stała na stanowisku, że jak najbardziej konieczne jest zapewnienie wsparcia dla byłych opiekunów, niemniej jednak nie poprzez przyznanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych, lecz albo poprzez wydłużenie okresu pobierania świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna z tytułu

sprawowania opieki nad osobą niepełnosprawną, albo poprzez przyznanie innego, zastępującego je świadczenia, które byłoby wypłacane na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1456, z późn. zm.). Wprowadzenie któregośkolwiek z zaproponowanych przez uczestników posiedzenia rozwiązań wymagałoby wprowadzenia zmian w ustawie o świadczeniach rodzinnych.

Jednocześnie, zdaniem uczestników posiedzenia – niezależnie od przyjętego rozwiązania – konieczne jest zapewnienie, aby świadczenie to było przyznawane osobom najbardziej potrzebującym pomocy, z wykorzystaniem mechanizmów indywidualnej oceny sytuacji byłego opiekuna.

Przedstawiając powyższe, jednocześnie uprzejmie informuję, że zaproponowane w trakcie posiedzenia Zespołu rozwiązania zostaną poddane dalszej analizie, celem oceny, które z nich byłoby ewentualnie możliwe do wprowadzenia.

2

